

Sygn. akt IV KK 384/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie **K. P.**

skazanego z art. 200 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 439 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

w dniu 9 września 2021 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 8 października 2020 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 21 października 2019 r., sygn. akt II K (...)

**uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 21 października 2019 r., sygn. akt II K (...), uznał K. P. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 200 § 1 k.k. i art. 197 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k., za co wymierzył mu karę 4 lat pozbawienia wolności oraz orzekł zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną na okres 7 lat, a także rozstrzygnął o kosztach sądowych.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego od tego wyroku, Sąd Apelacyjny w (...), wyrokiem z dnia 8 października 2020 r., sygn. akt II AKa (...), zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uznał K. P. za winnego przestępstwa z art. 200 § 1 k.k., za co wymierzył mu karę 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, utrzymując w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.

Z kasacją od tego wyroku, zaskarżając go w całości, wystąpił obrońca skazanego. Orzeczeniu temu zarzucił rażące naruszenie prawa w postaci obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 458 k.p.k. w związku z: a) art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., b) art. 180 § 2 k.p.k., c) art. 180 § 2 k.p.k. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów, d) art. 440 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. i art. 180 § 1 zd. 2 k.p.k., e) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. oraz f) art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. w zw. z art. 452 § 2 k.p.k.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na tę kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zaskarżony kasacją wyrok podlegał uchyleniu, tyle że nie z uwagi na trafność jej zarzutów, ale wobec zaistnienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., której wystąpienie Sąd Najwyższy stwierdził z urzędu (art. 536 k.p.k.).

Otóż, w składzie Sądu Apelacyjnego, który wydał zaskarżony kasacją wyrok, zasiadał R. P. - sędzia Sądu Rejonowego w J. wadliwie delegowany z dniem 1

lutego 2018 r., na podstawie art. 77 § 1 pkt 1 u.s.p., „do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Apelacyjnym w (...), na czas pełnienia funkcji prezesa Sądu Okręgowego w R.”. Co istotne jednak, w myśl tego przepisu, Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, w szczególnie uzasadnionych wypadkach do pełnienia obowiązków sędziego w sądzie wyższym – na czas określony, nie dłuższy niż 2 lata, albo na czas nieokreślony.

Słusznie już wywodzone w orzecznictwie, że przepisy normujące delegację sędziego do innego sądu muszą być, jako ingerujące w zakres władzy sądowniczej, interpretowane ściśle, a nawet zawężająco, zwłaszcza że taka delegacja nie podlega kontroli sądowej i może być w każdym czasie bez podania powodów odwołana. Wynikający zaś z art. 77 § 1 pkt 1 u.s.p. termin „na czas określony” oznacza niezbędność wskazania przez uprawniony organ daty (tj. dnia, miesiąca, roku) kończącej piastowanie przez sędziego obowiązków służbowych w sądzie, do którego został delegowany. Podkreślenia wymaga przy tym, że nie jest znana polskiemu prawu kształtującemu ustrój sądów powszechnych delegacja „na czas pełnienia określonej funkcji”, którą odróżnić należy od delegacji udzielonej „na czas określony”. W efekcie delegacja „na czas pełnienia określonej funkcji” nie może zostać uznana za skuteczną. Właśnie między innymi przywołane powyżej względy prowadziły do przyjęcia, że delegowanie sędziego w oparciu o art. 77 § 1 pkt 1 u.s.p. do wykonywania obowiązków orzeczniczych w innym sądzie na czas pełnienia określonej funkcji (np. prezesa sądu powszechnego jakiegokolwiek rzędu) stanowi rodzaj delegacji nieznaney w polskim systemie prawnym i siłą rzeczy nie wywołuje skutków prawnych; orzeczenia wydane z udziałem tak nieprawidłowo delegowanego sędziego dotknięte są bezwzględnym uchybieniem, o którym mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (tak wyroki SN: z dnia 25 maja 2021 r., IV KK 70/21 czy z dnia 21 lipca 2021 r., II KK 208/20). Sąd Najwyższy w składzie niniejszym te zapatrywania prawne w pełni podziela i odsyła w tym miejscu do szczegółowych wywodów wskazanych judykatów, jako że zbędne jest szczegółowe przytaczanie zawartej tam przekonującej argumentacji prawnej.

W realiach sprawy przyjąć więc trzeba, że udzielonej sędziemu Sądu Rejonowego w J. delegacji nie można zaliczyć ani do kręgu delegacji „na czas określony”, bowiem odwołanie z funkcji prezesa podczas kadencji może mieć

miejsce w każdym czasie (art. 27 u.s.p.), ani tym bardziej do delegacji „na czas nieokreślony”, skoro kadencja prezesa sądu okręgowego trwa 6 lat (art. 26 § 1 u.s.p.). Nie jest możliwe również uznanie części delegacji, tej upoważniającej sędziego Sądu Rejonowego w J. do sprawowania obowiązków sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) przez pierwsze dwa lata liczone od 1 lutego 2018 r., za rodzącą skutki prawne, skoro jak już podnoszono do odwołania z funkcji prezesa może dojść w każdym czasie, a więc i przed upływem wskazanego w art. 77 § 1 pkt 1 u.s.p. dwuletniego terminu.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy zobligowany był do uchylenia zaskarżonego kasacją wyroku i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Dlatego też orzeczono, jak w wyroku.